אושרים. בגמרח מפרש טעמייהו: ייד שם סעיף י: אמר ר' לדוק עד שפוחחין בכבוד ג ג (מיי שם) טוש"ע ייד

רבי אליעור אומר פוסחין לו לאדם בכבוד אביו ואמו. שאומרים א מייי פייו מהלכות לו אילו היית יודע שמבזין אביך ואמך על שאתה קל בנדרים מהלי מדרים הלי ה סמג מהלי מדרים הלי ה סמג

שאף הם מולולין בנדרים: וחכמים

אביו ואמו פוחחין לו בכבוד המקום.

כלומר רבי אליעזר כי היכי דשרי

לפתוח בכבוד אביו ואמו שרי נמי

לפתוח בכבוד המקום שאומרין לו

אילו היית יודע כשנדרת שהיית מיהל

בכבוד המקום דהא אמרינן בספרים

שהוא כנודר במלך עלמו כלום היית

נודר: אמרו לו אם כן אין נדרים.

כלומר אפי׳ ר׳ אליעזר מודה לרבנן

דבכבוד המקום אין פותחין דאם

איתא דפותחין אין נדרים. ובגמרא

מפרשדי מאי דבר שבינו לבין אביו

ואמו כגון שאסרס בהנאתו. ומיהו

נהי דמסקינן הכא דאין פותחין

בכבוד המקום דוקה בכבוד המקום

הוא דאין פותחין משום דאם איתא

נמי: או שהיה משיא. המודר את בנו

ואמר אילו הייתי יודע כו' בקרוב זמן לא הייתי נודר: ונעשה. אותו

דקסברי אין פותחין בנולד. ובמס' נזיר בפ' ב"ש (דף לב:) מפרש דזכינהו

חכמים לר' אליעזר והודה להם: גמ' מאי אין נדרים. דקאמר

שלן רבי לדוק לר׳ אליעזר אין נדרים: ניתרין יפה. כדפרשינן ש

לעיל אפילו שאין דעתו להתחרט מתוך שמאיימין עליו כל כך משום כבוד אביו ואמו אומר שמתחרט אבל אין מתחרט לגמרי: ל) [פי' הר"ן עד סוף המשנה בע"ב], ב) נזיר לב:, ג) וריש מטותן, ד) מפרש לה הס"ד ומה"ד דבר שבינו

הגהות הב"ח

חכמים: (3) שם שאיני נהנה כנ״ל וכן לקמן: (ג) שם את בנו בקרוב ואמר אילו הייתי: (ד) רש"י לישור וכו׳ ד״ה ר׳ אליעור וכו׳ שאומרים לו אילו היית יודע שיאמרו על אניך: (ס) ד"ה וחכמים וכו׳ לו דעת לומר שיתחרט הס"ד וחח"כ מ"ה אמר ר' לדוק עד וכו' ח"כ שיכולים לפתוח וכו' בנתרת תפרש לה הח"ד: (ו) ד"ה פותחין וכו' נשעת עדיין ועתידין נדרו עדיין ישיי. , לבוא: (1) ד"ה מאי וכו' דקאמר ליה ר' לדוק לר' :אליעזר הס״ד

רבי אליעזר אומר פותחין לאדם בכבוד אביו ואמו. ואומרים לו אילו היית יודע שיאמרו העולם לאביך ולאמך ראו גידולין שגידלתם כמה בנכם קל בנדרים ונמצאת מזלזל בכבודם כלום היית נודר: וחכמים אוסרים. דחיישינן שמא משקר כי הוא צוש לומר שלא היה מנים בשביל כבודם ונמלא מניח בשבינ כבודם ונמנת שחכם מחיר נדר זה בלא חרטה ומיירי שאינו מתחרט מעיקרא דקי״ל פוחחין בחרטה ואין להיין למצוא לו פתח כשהוא

נודר מתירין לו: וחכמים אוסרין. שאפילו אין דעתו להתחרט נותנים לו דעת (ס) להתחרט: רבי לדוק אומר

פירוש הרא"ש

כו', ד) [ויקרא יע], 1) [פ"ע ה"א], 1) [ל"ל לר"ג],

עד שפוחחין לו בכבוד אביו ואמו כו'. כלומר אם כן יכולים לפתוח (ה) כמשנה ומודים לו בכבוד אביו ואמו פותחין לו נמי בכבוד המקום שיכולים לומר לו נמי שכנגד הקב״ה עושה שנודר ורשע הוא לשמים: אלא אם אחה אומר כן. שפותחין לו בכך: אין נדרים. בגמרא מפרש לה: בדבר שבינו לבין אביו ואמו. במה שהדיר והם לריכים לו להנחתו שפותחין לו בכבודם: פותחין בנולד. בדבר שלא היה בעולם בשעת נדרו (ו) ועדיין עתידין לבוא לעולם לאחר שנדר. ומפרש כילד: ונעשה סופר. אית דאמרי תלמיד שהוא לריך לו ואית דאמרי לבלר שלריך לו

בית: בית הכנסת. האי נולד ממש הוא: ר"א מחיר וחכמים אוסרין.

רבי אליעור אומר פוחחין לאדם בכבוד אביו ואמו. (ד) שאומר לו אילו היית יודע שאומרים על אביך אוי לו לאב שגדל בן רשע כזה שהוא פרוץ בנדרים שכן רשעים דרכן לנדור כדאמרינן לעיל וכדאמרינן (סנהדרין נב.) דקרו לרשיעא בר לדיקא רשיעא בר בפירקין קמא (דף ט.) ואם אמר לאו דאילו הייתי יודע לא הייתי רשיעא כלום היית נודר. לשון אחר שיאמרו שאתה למדת מהם

> רבי אליעזר אומר פותחיז לאדם בכבוד אביו ואמו וחכמים "אוסרין אמר רבי צדוק יעד שפותחין לו בכבוד אביו ואמו יפתחו לו בכבוד המקום אם כן אין נדרים ימודים חכמים לר' אליעזר בדבר שבינו 🕫 לבין אביו ואמו שפותחין לו בכבוד אביו ואמו שועוד אמר רבי אליעזר יפותחין בנולד וחכמים 🕫 יאוםרין כיצד אמר קונם (פ) שאני נהנה לאיש פלוני ונעשה סופר או שהיה משיא את בנו 🌣 ואמר אילו הייתי יודע שהוא נעשה סופר או שהיה משיא את בנו בקרוב לא הייתי נודר קונם לבית זה שאני נכנם ונעשה בית הכנסת אמר אילו הייתי יודע שהוא נעשה בית הכנסת לא הייתי נודר רבי אליעזר

> מתיר וחכמים "אוסרין: גמ" מאי אין נדרים אמר אביי יאם כן אין נדרים ניתרין יפה

דפותחין אין נדרים נתרים יפה כדאיתא בגמ' שאין שום אדם שיעיז פניו לומר שאפי׳ היה יודע שהוא מיקל בכבוד המקום היה נודר ואפי׳ לא היה נמנע לכך מתחלה ישקר לומר כן אבל בכבוד מצוה אחת פותחין וכדתנן לקמן (דף סה:) פותחין לו מן הכתוב בתורה אילו היית יודע שאתה עובר על לא תשנא את אחיך בלבבך? כלום היית נודר משום דמלוה אחת כי הני דמני תנא לא חמירא להו לאינשי כולי האי ואי אפילו אדעתא דהכי היה נודר לא ישקר לומר אילו הייתי יודע שכן לא הייתי נודר והיינו נמי דתנן נלקמן סו.] פותחין בשבתות: ירושלמיו) הכל

אין מודים בכבוד רבו שאינו מעמיד דתנינן [אבות פ"ד מ"ב] ומורא רבך כמורא שמים הלכך אין פותחין בו: גב" מאי אין נדרים אמר אביי אם כן אין נדרים ניחרין יפה. שאפילו אם מתחילה לא היה נמנע מפני כבוד המקום לא יעיז פניו בכך לפני חכם וישקר ויאמר אילו הייתי יודע לא הייתי נודר נמנא שאין נדרים מותרין יפה ומשום הכי מודה רבי אליעור לרבנן שאין פותחין לו בכבוד המקום. ומיהו בכבוד אביו ואמו פליג דרבנן אסרי דסבירא להו לא שנא בכבוד המקום ולא שנא בכבוד אביו ואמו אין אדם מעיז הלכך אין פותחין ורבי אליעזר סבר בכבוד המקום הוא דאין אדם מעיז אבל בכבוד אביו ואמו מעיז הלכך פותחין: ורבא

יודע שקוראין אותך רע לפני המקום כלום היית טדר: אמרו לו אין נדרים. ונגמרא מפרש ליה: קונם שאיני נהנה לפלוני ונעשה סופר. ולכיך לו לפי שהוא כותב שטרות העיר או שתשיא בנו ולכיך ליכנס למימו לחופת פנו: ואין הבסים מודים. בגמרא מפרש במאי פליגי: ועוד אמר ר' [אליעזר]. קולא אחרת: מאי אין נדרים. אמר אביי אין נדרים נתרים יפה. כלומר שכלב מקיים הנדר ומחמת בושת אומר שלדעת כן לא נדר:

מונחות לשתיקוט. ישואי ה לו בבבוד חשקום. שא והק בכבוד המקום ויאמרו לו אילו היית יודע שחקרא רע לפני המקום כלום היית נודר: אשרו לו. השיבו חכמים דרבי אליעור

בכבוד התקום ויחמרו נו חינו היית יודע שתקרת רע נפני התקום סנו היית נודר: אבור זה. השינו חפרים דרני חניעור
מהאל לא ססייען דאף ר"א מודה באא דודף ישקר דלא מיקר הדרים. אבר אביי אין גדרים גתרים ממול לא ססייען להוף שנוער בעל לא מבלו מקרים להוד להו מבוד המקום להחם אותר לו תן הפסוקים כהך דתן במתרי (לקמן ססי:) שעובר על לא משום ולא תקום להים ממוכי לו כבוד המקום או דאי משקר: בדבר שבינו לבין אביו ואבו. כגון שהדיר אביו: ועוד אבור ר"א. קולא אחרת בנדרים בטול היה עדר: השביעו לבין אביו ואבו. כגון שהדיר אביו: ועוד אבור ד"א. קולא אחרת בנדרים בטול היה עדר: השביעו להו מות השלים להו לא מיה עדר: וחבבים אוברים. דעשמא דתרבו. בען שהדיר און ולא היה סבור שישא את בנו. כגון שהדיר לא מייל אל מות השלין לודבר שלאין לודוב אום הבל לריכן לוו ודור בשאלין לדבב. דמשמה דמבר המות השביע הבר השביע הבור בעול לא לומיד מכן הוהל לרכבור המות השביע הבור בעול להום בעובר מלמיד מכם והכל לריכן לוו ודור בשאלין לדבבר המות השביע הבור בעול להובר בעול השביע הבור בעול הוה בער המות השביע הבור בעול לוות ולא היה סבור שלים להבר בעול הובר בעול לוות בעול הובר בעול הוה בער המות הבור בעול הובר בעול הוה בער המות הבור בעול הובר בעול הוה בער המות הבור בעול הובר בעול הובר בעול הובר בעול הוה בער המות הבור בעול הובר הנדרים ואם יפתחו לו בכבוד המקום כשידור פעם אחת לא יבא לחכם להתיר לו אלא יפתח זה הפחח לעצמו והוא אינו יודע דהוא אינו מוחל אבל אחרים מוחלין לו:

הנדר אין יכול לומר לדעת כן דהוי עתיד לא הייתי כן דהוי עתיד לא הייתי

עין משפט

נר מצוה

לאוין רמב טוש"ע

סימן רכח סעיף יא: ב מיי פ"ו מהלכות

שם סעיף יא: ד ה מיי׳ שם הל' יב

[ופ"ח מהל' נדרים הל'

: סעיף

ה] טוש"ע שם סעיף יב: ה (מיי׳ שם) טוש"ע שם

מוסף רש"י

שפותחיו בכבוד אביו ואמו

(ראמ״ה בשמו). פותחין בנולד וחכמים אוסרין.

דקסברי דבר שבא לעולם בשעת הנדר יכול לומר

לדעת כן לא הייתי נודר,

דהוה ליה למיסק אדעתיה, דבר שלא בא לעולם בשעת

שבועות הל׳ ה טוש״ע

תוםפות רבי אליעזר אומר פותחין לאדם בכבוד אביו. כלומר אילו היית יודע שאומרים עליך לאביך ולאמך ראיתם בנכם קל בנדרים ויתביישו וי"מ שיאמרו העולם אוי לאב

שיממרו העולם חוי לחב ולחם שהגדילו בן שקל בנדרים כזה: וחבמים אוםרין. דחיישיען שמח יתבייש ויאמר מדעת כן לח נדרמי וישקר: אמר ר"א בר צדוק. ראייה לדברי חכמים: עד שפותחין המהום. פירוש אילו היית